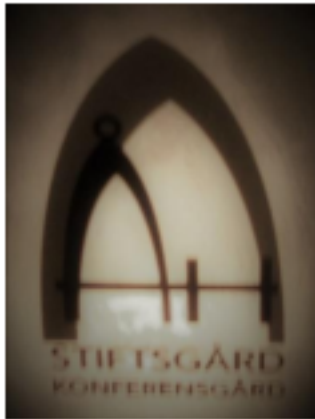

Gränsträff på Åh stifts- och konferensgård

22-24 september 2017

Ingress:

Vår kära Gränsträff har både kropp och själ. Kroppen är det konkreta; som huset vi bor i, golvet vi dansar på och maten vi äter. Själen är den anda och atmosfär som finns mellan oss deltagare från Norge och Sverige. Vi respekterar varandra för dem vi är. Alla bidrar med något så att umgänget blir enkelt och otvunget.

Det känns alltid lite högtidligt när vi träffas på fredagskvällen. Äntligen skall vi få umgås en hel helg igen.

Det är nu för tjugonde gången vi träffas och konceptet som Nils från Leikaringen skapade 1996 fungerar perfekt fortfarande. Många har ju varit med väldigt många gånger, vilket tyder på att Gränsträffen är uppskattad och efterlängtd. Tänk vad många olika ställen vi har besökt och vad många trevliga och intressanta utflykter vi har fått vara med om under alla dessa år!

Jag skulle kunna drista mig till att säga att vi bedriver en kulturgärning som för Sverige och Norge närmare varandra!

Text: Per Jacobson

Gränsträff med Leikaringen från Drammen & Kulturella föreningen Örebro

22-24 sept. 2017

Fredagen den 22 september

Strax före 11 svängde en nyvättad Skoda in på gården och ut hoppade chauffören Ingrid och hennes bisittare Eivor ut. Hjärtdis och jag var "packade" och klara att kasta oss i bilen och så for vi iväg. Humöret var topp – vad kunde det annars vara med en hel danshelg framför oss med glada och goa vänner. Stämningen i bilen var på topp även om det alltemellanåt bläddrades i kartor, kördes lite fel och små halvtysta snarkningar hördes från baksätet.

Fram kom vi efter att chauffören bytts ut till en annan som inte är helt van med växelspak - men det gick bra i alla fall. Kanske beroende på att vi ätit vår medhavda matsäck på ett rastställe. Där började det förresten småregna så pausen blev kort.

Vilken plats vi kom till! Mycket vackert beläget på berget med en vidunderlig utsikt över fjorden. Åh Stiftsgård med 200 rum i ett flertal hus, flera vackert inredda samlingsrum och en stor matsal. Allt i i Kulturella fick rum i huvudbyggnaden – ett kanonläge med tanke på att ett stort

samlingsrum låg på samma våning som vi alla bodde på

Vi var framme vid 3 och alltefter som tiden gick så droppade fler och fler in. Vi i Kulturella var 20 personer och våra vänner från Drammen var 17. Birgitta och Rune hade sin husbil med och de bodde i den. På söndagen skulle de fortsätta till Varberg.

Efter en smakig middag (fläskfilé, potatisgratäng och mängder med röror och sallader) var det dags att plocka fram dansskorna och åka iväg till Råssby skola. Bengt-Olof hade lyckats hitta ett folkdanslag i Ljungskile och övertalat dem om att vi var mycket trevliga och gärna ville träffa dem för en danskväl. Vi

träffades i deras danslokal, en gammal skola, och där blev det både bohuslänska, norska och närkingska danser under ledning av duktiga dansledare.

Vad sägs om Trippaengelska, slingervals, Pjäxen och många andra roliga danser. "Våra" spelmän Öivind och Jan-Anders fick god hjälp av ett tiotal lokala spelmän (inklusive kvinnor förstås) så det är inte svårt att förstå att stämningen var hög, skratten smittade av sig, fel danssteg togs och alla hade kul.

Plötsligt blev det paus, bord bars fram med blåkexens hastighet och snart satt vi alla bänkade, blev serverade kaffe och äggost med hembjorden björnbärssylt. Vilken lyx! Vi har faktiskt äggostformar i vår föreningslokal så nu kan vi göra denna läckra efterrätt själva. Se bifogade recept.

Efter avdukning var det så åter dags för dans och när klockan närmade sig 23 förmodade vi en kamratring, tackade våra värdar för en minnesvärd kväll och sjöng som brukligt är "Vem kan segla..."

Hemresan gick bra, men vägen var otroligt slingrig och smal, regnet piskade mot vindrutan och hade vi inte haft ett pärlband med bilar framför oss hade vi nog aldrig hittat "hem" till stiftsgården.

Något efterparty var inte aktuellt för Ingrid och mig, vi var trötta efter alla dansturer och alla skratt så vi gick glada och nöjda till sängs i vårt rum med den vackra utsikten (nu var det ju mörkt så den missade vi just då – men på morgonen kunde vi njuta av den – men det får någon annan berätta om för nu var vår dag slut.)

Nedtecknat av damerna i Skodan – dvs Ingrid, Eivor, Hjördis och Christina

Lördag den 23 sept-17

Efter frukost gick alla till en byggnad, vars lokal kallades "Röda rummet". Där tog vi åter på dansskorna och våra dansledare Inga från "Kulturella" och Kristin från det norska laget Leikaringen, från Drammen, turades om att instruera oss i ett flertal olika danser.

Musiken svarade den norske dragspelaren Öivind Knutsen och så förstås vår durspelare Jan-Anders för.

Efter lunch, som bestod bl.a av panerad fisk och grönsaker av olika slag, for vi in till Uddevalla, där vi gick ombord på "Sunningen".

"Turen" tog oss ut efter kanalen till Gustafsberg (o.b.s. f!) Sveriges äldsta badort! Här blev det åter igen utfordring! Den här gången med kaffe och bulle.

Badhotell och vandrarhem som drivs av den stiftelse som Anders Knappe Hansson grundade 1876, där han även fått en staty.

Han och hans hustru Katarina inrättade 1772 en stiftelse. Syftet var att skapa hem och skolgång för studiebegåvade och behövande pojkar, berättade Gunnar, -

bland mycket annan information, som guidade oss runt bland de olika byggnaderna. Här gavs även tillfälle att få "dricka brunn".

Hotellet som förr hette "Bad-Hotell, hade handmålade ris-tapeter, importerade från Japan och utanför låg "skvallertorget"!

"Returen" blev en strandpromenad på bl.a trädäck, som tog oss tillbaka till Uddevalla, där det åter var dags att packa in oss i bilarna för färd tillbaka till Åh.

På kvällen bjöds det på en väldigt delikat 3-rätters middag och så var det åter dags att ta sig ner till danslokalen, vilket var välbehövligt efter allt gott som vi stoppat i oss!

För de som orkade, avslutades kvällen med samvaro uppe på hotellet.

Text och Bild: Birgitta & Rune Sunvisson

Söndag den 24 sept -17

Efter att ha checkat ut och ätit en god frukost åkte vi till Ljungskile Coop, där några av våra nya vänner från fredagen mötte upp för att åka upp till Bredfjället 160 m. ö. h. (fjäll = långt borta) Vägen är endast från 1960-talet, tidigare var det bara stigar att ta sig ner till samhället från de 50-70 torpen. Dit flyttade många i slutet av 1800-talet när sillbeståndet tagit slut och de 77 silsalterierna stängde.

Vi mottogs av den kunnige guiden Kurt i huset som familjen Björk bott med alla sina 14 barn (fick 17 barn).

Kaffet stod även och väntade på oss med en god äppelkaka. Våra vänner från Ljungskile danslag har verkligen ställt upp.

Rummet ovanpå hyrdes från 1915 som skolsal, innan nya skolan som var i bruk 1930-1946. Även en fattigstuga, dåtidens ålderdomshem inrättades 1890, låg vid Brattås Bredfjället har varit skogrikt, innan danska tiden på 1600-talet, då kalhöggs stora delar på ek som behövdes till danska krigsfartyg. Eken finns på Ljungskiles gamla kommunvapen.

Efter all denna information tog vi en titt i skolhusets museum. Vi gick sedan ca 30 min en slinga i skogen i duggregn, det var blött och slipprigt så några av oss halkade omkull. Lite motion behövdes innan vi återigen skulle till Åh och den väntande lunchen.

Efter ännu en god måltid var det dags för "klämmering". När vi avslutat med "vem kan segla." och kramat alla var det dags att återvända hemåt.

Så här trevligt hade vi det på
kvällarna

Åh i höstskrud

Ett stort tack till kommittén som ordnade en så fin Gränsträff!

Här är vi som var med på Gränsträffen